
UGOVOR
O PRAVNOJ POMOĆI U GRAĐANSKIM I KRIVIČNIM STVARIMA
IZMEĐU SOCIJALISTIČKE FEDERATIVNE REPUBLIKE JUGOSLAVIJE
I DEMOKRATSKE NARODNE REPUBLIKE ALŽIR

(“Sl. list SFRJ - Međunarodni ugovori”, br. 2/83 i 10/84 - ispr.)

Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija i Demokratska Narodna Republika Alžir, u želji da razvijaju prijateljske odnose između svojih naroda i podstaknu pravnu pomoć u građanskim i krivičnim stvarima između dvije države, a u duhu poštovanja suvereniteta, nacionalne nezavisnosti, ravnopravnosti, nemiješanje u unutrašnja pitanja i u zajedničkom interesu, sporazumjele su se da zakluče ovaj ugovor.

U tom smislu, one su odredile kao svoje opunomoćenike:

- za Socijalističku Federativnu Republiku Jugoslaviju - Luka Banović, član Saveznog izvršnog veća i savezni sekretar za pravosuđe i organizaciju savezne uprave:

- za Demokratsku Narodnu Republiku Alžir - Boualem Baki, ministar za pravdu, koji su se, poslije provjere vjerodostojnosti i ispravnosti svojih ovlaštenja, dogovorili o sljedećim odredbama:

Glava prva
OPŠTE ODREDBE
Član 1.

1. Državljeni svake strane ugovornice uživaju na teritoriji druge strane ugovornice, u pogledu ličnih i imovinskih prava, istu pravnu zaštitu kao i njihovi sopstveni državljani.

2. Državljeni svake strane ugovornice imaju, na teritoriji druge strane ugovornice, slobodan pristup sudovima i drugim organima koji su nadležni da postupaju u građanskim i krivičnim stvarima.

3. Odredbe st. 1. i 2. ovog člana primjenjuju se i na pravna lica osnovana u skladu sa zakonima strane ugovornice, na čijoj se teritoriji nalazi njihovo sjedište.

Član 2.

1. Ne može se zahtijevati od državljana jedne strane ugovornice, koji se pojavljuju pred sudovima druge strane ugovornice, u svojstvu tužioca, odnosno umješača, nikakvo jemstvo samo zato što su stranci i što nemaju prebivalište ili boravište na toj teritoriji.

2. Odredbe stava 1. ovog člana primjenjuju se i na pravna lica.

Član 3.

1. Ako se odredbama koje se odnose na ekstradiciju ne predviđa drugačije, svi predmeti i obavještenja namijenjena licima sa prebivalištem, odnosno boravištem na teritoriji jedne od strana ugovornica, upućuju se:

a) kad je riječ o Socijalističkoj Federativnoj Republici Jugoslaviji - posredstvom sekretarijata nadležnih za poslove pravosuđa socijalističkih republika Bosne i Hercegovine, Crne Gore, Hrvatske, Makedonije, Slovenije i Srbije i socijalističkih autonomnih pokrajina Vojvodine i Kosova,

b) kad je riječ o Demokratskoj Narodnoj Republici Alžiru - posredstvom Ministarstva za pravdu.

Međutim, u slučaju sumnje u nadležnost organa, Ministarstvo za pravdu Demokratske Narodne Republike Alžira može da opšti i posredstvom Saveznog sekretarijata za pravosuđe i organizaciju savezne uprave Socijalističke Federativne Republike Jugoslavije.

2. Strane ugovornice mogu direktno da dostavljaju sva sudska ili vansudska akta namijenjena njihovim državljanima putem diplomatskih ili konzularnih predstavništava, ako oni prihvataju da ih prime.

Član 4.

1. Zahtjevi kojima se traži pravna pomoć, kao i dokumenti u prilogu zahtjeva, sastavljaju se na jeziku strane molilje i njima se prilaže prijevod na francuskom jeziku. Zahtjevi moraju biti ovjereni službenim pečatom.

2. Prijevod ovjerava zvaničan prevodilac nadležnog organa koji upućuje akt ili diplomatsko, odnosno konzularno predstavništvo jedne od strana ugovornica.

Član 5.

Na zahtjev, strane ugovornice dostavljaju jedna drugoj informacije u vezi sa sadašnjim ili ranijim zakonskim odredbama iz oblasti građanskog, porodičnog i krivičnog prava i građanskog, odnosno krivičnog postupka.

Član 6.

Javna dokumenta i njihovi prilozi koji nose potpis i zvanični pečat organa koji ih izdaje u jednoj državi ugovornici biće prihvaćeni na teritoriji druge države ugovornice bez legalizacije.

Glava druga SUDSKA POMOĆ

Član 7.

1. Državljeni jedne strane ugovornice uživaju pred sudskim organima druge strane ugovornice besplatnu sudsku pomoć, oslobođenje ili smanjenje sudskih taksa koje se odbrava sopstvenim državljanima, uzimajući u obzir njihovo imovno stanje, pod istim uslovima i u istom obimu.

2. Olakšice iz stava 1. ovog člana koje se daju državljanima jedne od strana ugovornica u pokrenutom postupku pred sudskim organima druge strane ugovornice, primjenjuju se i kad je u pitanju izvršenje odluka i dostavljanje akata.

Član 8.

1. Potvrdu o imovnom stanju koja se mora obezbijediti da bi se uživale olakšice, predviđene u članu 7. ovog ugovora, izdaje nadležni organ strane ugovornice, na čijoj teritoriji podnosilac zahtjeva ima prebivalište, odnosno boravište.

2. Potvrda koju izdaje diplomatsko ili konzularno predstavništvo nadležno na teritoriji strane ugovornice, čiji je državljanin podnosilac zahtjeva, smatra se dovoljnom ako se prebivalište, odnosno boravište podnosioca zahtjeva nalazi na teritoriji treće države.

Član 9.

Svaki organ od kog je tražena besplatna sudska pomoć ili olakšica, predviđena u članu 7. ovog ugovora, donosi odluku u skladu sa zakonima svoje države i može, po potrebi, da se obrati nadležnim sudskim organima druge strane radi dobijanja dopunskih podataka.

Član 10.

1. Ako državljanin jedne strane ugovornice sa prebivalištem, odnosno boravištem na teritoriji te strane ugovornice, želi da koristi sudsku pomoć pred sudskim organima druge strane ugovornice, može pismeno to da zatraži od nadležnog sudskog organa gdje ima prebivalište, odnosno boravište, u skladu sa zakonima te države.

2. Sudski organ kome je, u skladu sa stavom 1. ovog člana, dostavljen zahtjev, upućuje ga, zajedno sa potvrdom predviđenom u članu 8. ovog ugovora i eventualnim prilozi-
ma, nadležnom sudskom organu druge strane ugovornice.

Glava treća

DOSTAVLJANJE SUDSKIH I VANSUDSKIH AKATA I IZVRŠENJE ZAMOLNICA

Član 11.

Ako ovim ugovorom nije drukčije određeno, zamolnica treba da sadrži sljedeće podatke:

- a) naziv organa koji podnosi zamolnicu, a po mogućnosti, naziv zamoljenog organa;
- b) predmet zamolnice;
- c) ime i prezime, zanimanje, prebivalište, odnosno boravište stranaka, a za pravna lica treba navesti njihov naziv i sjedište;
- d) ime, prezime i adresu zastupnika, ako su poznati;
- e) tačne podatke o licu protiv koga se vodi krivični postupak, njegovo državljanstvo, prebivalište, odnosno boravište, zatim kratak opis i pravnu ocjenu kažnjive radnje, sa podacima o vremenu i mjestu gdje je ona izvršena, ako to ne proizlazi iz priloženih spisa i dokumenata.

Član 12.

Zamoljeni sudski organ dostavlja sudske akte u skladu sa pozitivnim zakonskim odredbama u svojoj državi. Ako sudski akt, odnosno prilog ne odgovara uslovima

sadržanim u ovom ugovoru, zamoljeni sudski organ će predati taj akt primaocu, ako je on voljan da ga primi.

Član 13.

1. Ako adresa lica koje treba da bude pozvano da svjedoči ili da primi neki akt nije precizno naznačena ili je netačna, zamoljeni sudski organ treba da pribavi tačnu adresu, ako je to moguće.

2. Ako zamoljeni sudski organ nije nadležan da udovolji zahtjevu, on ga upućuje nadležnom sudskom organu i o tome obavještava sudski organ od koga potiče zamolnica.

Član 14.

Dostava akata se mora dokazati dostavnicom, sa datumom uručenja akta, potpisom primaoca i lica koje je akt uručilo, kao i pečatom suda ili putem zapisnika suda u kome se navodi datum i način uručenja akta.

Član 15.

1. Sudski organ kome je upućena zamolnica udovoljava, u slučaju potrebe, ovoj zamolnici koristeći ista prinudna sredstva kao da zamolnica potiče od nadležnih organa nje-gove države.

2. Ako sudski organ od koga potiče zamolnica to zahtijeva, biće obaviješten o datumu i mjestu obavljanja postupka po zamolnici, da bi zainteresovana strana bila u mogućnosti da njemu prisustvuje, odnosno da pošalje svoga predstavnika.

3. Ako zamolnici nije bilo moguće udovoljiti, akta se vraćaju. Razlozi zbog kojih zamolnici nije bilo moguće udovoljiti ili zbog kojih je odbijena, treba da budu saopšteni strani molilji.

Član 16.

Troškovi nastali u vezi sa udovoljavanjem zamolnici ne nadoknađuju se među stranama ugovornicama.

Član 17.

Pravnu pomoć zamoljena strana ugovornica može da odbije ako je ona u suprotnosti sa osnovnim načelima njenog zakonodavstva, suvereniteta, bezbjednosti i javnog poretka.

Glava četvrta ZAŠTITA SVJEDOKA I VJEŠTAKA

Član 18.

Svjedok ili vještak, bez obzira na njegovo državljanstvo, koji se pojavljuje pred sudskim organima države molilje na osnovu poziva koji mu je dostavljen od strane sudskog organa zamoljene države u građanskoj ili krivičnoj stvari, ne smije da bude podvrgnut sudskom

gonjenju, niti pritvoren zbog djela koje je predmet sudskog postupka u kome je traženo njegovo prisustvo ili za djelo koje je počinio prije nego što je prešao granicu države molilje, niti da bude prisiljen da izdržava kaznu na osnovu neke ranije sudske odluke.

Član 19.

1. Svjedok ili vještak gubi zaštitu koja mu je data na osnovu člana 18. ovog ugovora ako nije napustio teritoriju države molilje u roku od 15 dana pošto mu je saopšteno da njegovo prisustvo više nije potrebno, iako je za to imao mogućnosti.

2. Rokom određenim u stavu 1. ovog člana nije obuhvaćeno vrijeme u kome svjedok ili vještak nije mogao, iz objektivnih razloga, da napusti teritoriju države molilje.

Glava peta PRIZNANJE I IZVRŠENJE ODLUKA Član 20.

1. Pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom, strane ugovornice priznaju i izvršavaju, na svojoj teritoriji, sljedeće odluke donijete na teritoriji druge strane ugovornice:

- a) sudske odluke donijete u oblasti građanskog prava, kao i odluke u vezi s troškovima;
- b) sudske odluke donijete u oblasti krivičnog prava koje se odnose na zahtjeve za naknadu štete i vraćanje predmeta;
- c) arbitražne odluke u privrednim stvarima.

2. Pod sudskim odlukama takođe se smatraju, u smislu stava 1. ovog člana, i odluke iz oblasti ostavinskih stvari donijete od strane sudskih organa strana ugovornica koji su, na osnovu njihovih unutrašnjih zakona, nadležni za ostavinske stvari.

Član 21.

Odluke predviđene u članu 20. ovog ugovora priznaju se i izvršavaju pod sljedećim uslovima:

- a) ako je odluka postala pravosnažna i izvršna u skladu sa zakonima strane ugovornice na čijoj je teritoriji donijeta;
- b) ako je sudski organ strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donijeta nadležan u ovoj oblasti shodno zakonodavstvu strane ugovornice na čijoj se teritoriji traži priznanje i izvršenje;
- c) ako je stranka protiv koje je odluka donijeta, a koja nije učestvovala u postupku, bila uredno i blagovremeno pozvana, shodno zakonima strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donijeta i ako je ta stranka bila valjano zastupana u slučaju da sama nije mogla preduzimati procesne radnje;
- d) ako u istom sporu nije ranije donijeta pravosnažna odluka između istih stranaka, po istom predmetu i istom pravnom osnovu, od strane nadležnog sudskog organa strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se prizna i izvrši;
- e) ako priznanje ili izvršenje odluke nije u suprotnosti sa osnovnim načelima zakonodavstva i javnog poretka strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se prizna i izvrši.

Član 22.

1. Zahtjev za izvršenje donijete odluke može se direktno uputiti nadležnom sudskom organu strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da se izvrši. Postupak izvršenja sprovodi se u skladu sa zakonom države u kojoj se traži izvršenje.

2. Uz zahtjev iz stava 1. ovog člana prilaže se:

a) otpravak ili ovjerena kopija odluke kojoj se prilaže potvrda o pravosnažnosti i izvršnosti, ako to ne proizlazi iz same odluke;

b) potvrda u kojoj se naznačuje da je stranka protiv koje je odluka donijeta, a koja nije učestvovala u postupku, bila uredno i blagovremeno pozvana i ako je ta stranka bila valjano zastupana u slučaju da sama nije mogla preduzimati procesne radnje;

c) ovjeren prijevod na francuskom jeziku dokumenata navedenih u tač. a) i b) ovog člana, sastavljenih na jeziku strane ugovornice na čijoj je teritoriji odluka donijeta.

Član 23.

1. Sudski organ strane ugovornice na čijoj teritoriji odluka treba da bude priznata i izvršena, sprovodi odluku u skladu sa zakonima svoje države.

2. Sudski organ koji odlučuje o zahtjevu za izvršenje ograničava se na konstataciju da su ispunjeni uslovi predviđeni u čl. 21. i 22. ovog ugovora.

Član 24.

Pravosnažne sudske odluke koje donose sudovi jedne od strana ugovornica u sporovima koji se odnose na lični status sopstvenih državljana, priznaju se i proizvode pravno dejstvo na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 25.

Arbitražne odluke se priznaju i izvršavaju ako su, pored uslova predviđenih u čl. 21. i 22. ovog ugovora, ispunjeni i sljedeći uslovi:

a) da je odluka donijeta na osnovu pismenog sporazuma kojim se utvrđuje nadležnost arbitražnog suda za određeni spor ili buduće sporove koji mogu proizaći iz određenog pravnog odnosa, a arbitražni sudski organ je donio odluku u skladu sa ugovornom nadležnošću. Sporovi treba da budu u vezi sa pravnim odnosima koji se, prema zakonodavstvu dviju strana ugovornica, smatraju privrednim;

b) da je sporazum predviđen u tački a) ovog člana o priznavanju nadležnosti arbitražnog sudskog organa zaključen u skladu sa zakonodavstvom obje strane ugovornice.

Član 26.

Odredbe ovog ugovora o izvršavanju sudskih i arbitražnih odluka ne utiču na zakonske odredbe strana ugovornica koje se odnose na prijenos novca ili izvoz stvari stečenih kroz sudsko izvršenje.

Glava šesta
POSEBNE ODREDBE U OBLASTI KRIVIČNOG PRAVA
Član 27.

Strane ugovornice se obavezuju da pružaju jedna drugoj pravnu pomoć u oblasti krivičnog prava pod uslovima utvrđenim ovim ugovorom.

Član 28.

Pravna pomoć u krivičnim stvarima obuhvata uručenje dokumenata i dokaznih materijala, kao i obavljanje procesnih radnji kao što su ispitivanje okrivljenih, saslušanje svjedoka i vještaka, popis prostorija i lica.

Član 29.

1. Strane ugovornice izvještavaju jedna drugu o presudama svojih sudova protiv državljana druge strane koje su uvedene u kaznenu evidenciju.

2. Svaka strana ugovornica, u slučaju gonjenja kod njenih sudova, može da dobije od druge strane ugovornice izvod iz kaznene evidencije u vezi sa licem prema kome je preduzeto gonjenje.

3. Osim slučajeva gonjenja, svaka od strana ugovornica može da dobije izvod iz kaznene evidencije koji se nalazi kod druge strane ugovornice ako je to u skladu sa zakonodavstvom zamoljene strane ugovornice.

Član 30.

Pravna pomoć se može odbiti:

- a) ako djelo na koje se odnosi zamolnica nije kažnjivo po zakonu zamoljene države;
- b) ako zamoljena država smatra da bi udovoljenje zamolnici moglo povrijediti njen suverenitet, bezbjednost, javni poredak ili njene druge bitne interese;
- g) ako se djelo za koje se traži pomoć sastoji samo u povredi vojne dužnosti;
- d) ako djelo, po ocjeni zamoljene države, predstavlja političko krivično djelo ili djelo povezano sa takvim djelom.

Član 31.

Strane ugovornice se obavezuju da će izručiti jedna drugoj, u skladu sa odredbama ovog ugovora, lica koja se nalaze na njihovoj teritoriji prema kojima je preduzeto krivično gonjenje ili izvršenje kazne na teritoriji druge strane ugovornice.

Član 32.

1. Ekstradicija radi krivičnog gonjenja biće dozvoljena samo ako se za djelo, u skladu sa zakonima strana ugovornica, predviđa kazna lišenja slobode duža od dvije godine.

2. Ekstradicija radi izvršenja kazne dozvolice se samo kad su u pitanju djela koja su kažnjiva prema zakonima strana ugovornica i ako je lice koje je u pitanju bilo osuđeno na kaznu lišenja slobode dužu od godinu dana.

Član 33.

Ne mogu biti ekstradirana:

- a) lica koja su na dan prijema zahtjeva za ekstradiciju državljani zamoljene strane;
- b) lica bez državljanstva sa prebivalištem na teritoriji zamoljene strane;
- c) lica koja su dobila pravo azila na teritoriji zamoljene strane.

Član 34.

Ekstradicija se neće odobriti:

- a) ako je djelo izvršeno na teritoriji zamoljene strane;
- b) ako je djelo zbog koga se traži ekstradicija izvršeno van teritorije strane molilje, kao i ako zakonodavstvo zamoljene strane ne predviđa gonjenje u slučaju nekog sličnog djela izvršenog van njene teritorije;
- c) ako se, u skladu sa zakonima strana ugovornica, krivični postupak može pokrenuti samo na osnovu prijedloga (tužbe) oštećenog lica;
- d) ako je djelo zbog koga se traži ekstradicija po zakonima jedne strane zastarjelo ili amnestirano, odnosno ako postoji neki drugi zakonski razlog koji onemogućava pokretanje krivičnog postupka, odnosno izvršenja kazne;
- e) ako je protiv lica za koje se traži ekstradicija donijeta pravosnažna presuda ili ako su sudski organi zamoljene strane obustavili krivično gonjenje za isto djelo.

Član 35.

1. Ako je prema licu za koje se traži ekstradicija u toku krivični postupak ili ako je osuđeno na teritoriji zamoljene strane zbog drugog djela, ekstradicija može biti odložena do okončanja krivičnog postupka, a u slučaju osude - do izvršenja kazne.

2. Ako odlaganje ekstradicije povlači zastarjelost krivičnog gonjenja ili ozbiljno smeta odvijanje krivičnog postupka protiv lica za koje se traži ekstradicija, moguće je, na valjano obrazložen zahtjev jedne od strana ugovornica, odobriti privremenu ekstradiciju radi vođenja krivičnog postupka. Strana molilja se, u tom slučaju, obavezuje da će vratiti ekstradirano lice pošto procesne radnje zbog kojih je odobrena ekstradicija budu obavljene.

Član 36.

Ekstradirano lice ne može biti gonjeno, niti suđeno za neko drugo djelo, osim onog za koje je ekstradicija odobrena; to lice ne može biti podvrgnuto izvršenju druge kazne, osim one na osnovu koje je odobrena ekstradicija i ne može biti izručeno nekoj trećoj državi, izuzev:

- a) ako postoji prethodna saglasnost zamoljene strane;
- b) ako ekstradirano lice, iako je za to imalo mogućnost, nije napustilo teritoriju strane molilje u roku od 30 dana poslije puštanja iz pritvora ili ako se na tu teritoriju dobrovoljno vratilo poslije njenog napuštanja.

Član 37.

Ako je za djelo za koje se traži ekstradicija predviđena smrtna kazna po zakonodavstvu države molilje, a ovu kaznu ne predviđa zakonodavstvo zamoljene države ili se u toj državi ova kazna obično ne izvršava, izdavanje će se odobriti samo pod uslovom da država molilja pruži uvjeravanja da se smrtna kazna neće izvršiti.

Član 38.

1. Izdato lice se može pojaviti samo pred redovnim sudskim organima na teritoriji države molilje.

2. Izdavanje će se odobriti samo radi izvršenja kazne koju je izrekao redovni sud.

Član 39.

Zahtjev i dokumentacija u vezi sa ekstradicijom upućuju se diplomatskim putem.

Član 40.

1. Uz zahtjev za ekstradiciju koji se upućuje zamoljenoj strani treba priložiti:

a) ovjerenu kopiju naloga za lišenje slobode, a ako se ekstradicija traži zbog izvršenja kazne - ovjerenu kopiju pravosnažne presude. Ako se u nalogu za lišenje slobode ne navode djelo, mjesto i vrijeme njegovog izvršenja, niti pravna kvalifikacija, ovi elementi će biti sadržani u ovjerenom prilogu;

b) kopiju tekstova zakona koji se primjenjuju u ovom slučaju;

c) podatke u vezi sa trajanjem preostale kazne u slučaju ekstradicije lica koje je osuđeno i koje je samo djelimično izdržalo kaznu;

d) sve podatke koji mogu da posluže za identifikaciju lica za koje se traži ekstradicija.

2. Zamoljena strana ugovornica može da traži dopunske informacije i dokumenta ako su podaci predviđeni u stavu 1. ovog člana nepotpuni. Strana molilja treba da odgovori na ovaj zahtjev u roku od dva mjeseca.

Član 41.

Kad su formalni uslovi za ekstradiciju ispunjeni, zamoljena strana ugovornica, pošto je primila zahtjev na ekstradiciju, bez odlaganja pritvara lice na koje se odnosi zahtjev, osim ako, u skladu s ovim ugovorom, ekstradicija ne može biti odobrena.

Član 42.

1. Na izričit zahtjev, lice može biti privremeno pritvoreno prije prijema zahtjeva za ekstradiciju, ako se nadležni sudski organ strane molilje pozove na nalog o pritvaranju ili na pravosnažnu presudu i najavi zahtjev za ekstradiciju. Ovaj izričit zahtjev može biti dostavljen preko pošte, telegramom ili bilo kojim drugim sredstvom pismenog opštenja.

2. O pritvaranju u skladu s odredbama stava 1. ovog člana, treba, bez odlaganja, obavijestiti stranu molilju.

Član 43.

1. Ako traženi dopunski podaci nisu dostavljeni u roku određenom u članu 40. ovog ugovora, zamoljena strana odmah obustavlja postupak ekstradicije i pušta na slobodu pritvoreno lice.

2. Pritvoreno lice, u skladu s odredbama člana 42. ovog ugovora, pušta se na slobodu, ako zahtjev nije dostavljen u roku od 30 dana od dana kada je druga strana ugovornica zvanično obaviještena o izvršenom pritvaranju.

Član 44.

1. Zamoljena strana izvještava stranu molilju o svojoj odluci o ekstradiciji.

2. Zamoljena strana koja odobri ekstradiciju obavještava stranu molilju o mjestu i datumu predaje traženog lica.

3. Lice za koje je ekstradicija odobrena, pušta se na slobodu ako ga strana molilja ne preuzme u roku od 15 dana od dana određenog za predaju. Ako se u takvom slučaju ponovi zahtjev za ekstradiciju, on može biti odbijen.

Član 45.

Ako više država traže ekstradiciju jednog istog lica, zbog počinjenog jednog ili više djela, zamoljena strana donosi odluku kom će zahtjevu udovoljiti.

Član 46.

Ako ekstradirano lice izbjegne, na bilo koji način, krivično gonjenje ili izvršenje kazne i već boravi na teritoriji zamoljene strane, ono se izručuje na ponovljeni zahtjev, bez dostavljanja dokumenata navedenih u članu 40. ovog ugovora.

Član 47.

1. Na zahtjev strane molilje, zamoljena strana dostavlja:

a) predmete koji mogu da posluže kao dokazno sredstvo u krivičnom postupku; ovi predmeti se dostavljaju i u slučaju da ne može da dođe do ekstradicije zbog smrti, bjekstva ili nekih drugih okolnosti;

b) predmete koji očigledno imaju veze sa djelom ili su poslužili za izvršenje tog djela.

2. Predmeti se predaju uz izdavanje priznanice.

3. Ako su predmeti koji se traže potrebni zamoljenoj strani u krivičnom postupku, oni mogu privremeno biti zadržani ili predati pod uslovom da budu što je moguće prije vraćeni zamoljenoj strani.

4. Sva prava zamoljene strane ili trećih lica na ove predmete ostaju nedirnuta. Predmeti na koje se polažu takva prava, dostavljaju se, što je moguće prije, bez naplate troškova, zamoljenoj strani radi eventualnog povraćaja ovih predmeta pravnim sljedbenicima. Ako pravni sljedbenici stanuju na teritoriji strane molilje, ona ove predmete može direktno njima uručiti, pod uslovom da dobije saglasnost od zamoljene strane.

5. Prijenos novca ili dostavljanje predmeta obavlja se u skladu sa zakonodavstvom zamoljene strane.

Član 48.

1. Strane ugovornice odobravaju, na zahtjev, tranzit preko njihove teritorije lica koja se izručuju jednoj od strana ugovornica od neke treće države. Zamoljena strana nije obavezna da odobri tranzit u slučajevima za koje ekstradicija po ovom ugovoru nije predviđena.

2. Zahtjev za tranzit treba da bude podniet i rješavan po istom postupku kao i zahtjev za ekstradiciju.

3. Zamoljena strana odobrava tranzit preko njene teritorije na način koji joj se čini najpogodnijim.

Član 49.

1. Troškovi ekstradicije padaju na teret strane ugovornice na čijoj su teritoriji nastali.

2. Troškovi tranzita padaju na teret strane molilje.

Član 50.

1. Strana ugovornica koja traži ekstradiciju obavještava zamoljenu stranu o rezultatu krivičnog postupka vođenog protiv izručenog lica.

2. Ako je izručeno lice osuđeno, strana ugovornica će, uz ovo obavještenje, poslati otpis pravosnažne sudske odluke.

Glava sedma

ZAVRŠNE ODREDBE

Član 51.

1. Ovaj ugovor podliježe ratifikaciji.

2. Ratifikacioni instrumenti biće razmijenjeni u Alžiru, u najkraćem roku.

Član 52.

1. Ovaj ugovor stupa na snagu 30 dana poslije razmjene ratifikacionih instrumenata.

2. Ovaj ugovor je zaključen na neodređeno vrijeme. Svaka strana ugovornica ga može otkazati. To otkazivanje proizvodi pravno dejstvo šest mjeseci poslije datuma notifikacije u ovoj odluci drugoj strani ugovornici.

Sačinjeno u Beogradu 31. marta 1982. godine, u dva izvorna primjerka, svaki od njih na srpskohrvatskom, arapskom i francuskom jeziku, s tim što su sva tri teksta vjerodostojna. U slučaju da dođe do spora u tumačenju odredaba ovog ugovora, važi tekst na francuskom jeziku.

U potvrdu čega su opunomoćenici strana ugovornica potpisali ovaj ugovor i stavili na njega svoj pečat.

Za Socijalističku Federativnu
Jugoslaviju

Za Demokratsku Narodnu Republiku
Republiku Alžir